

David Wills: Mi az iskolai gyerek-felnőtt önkormányzat haszna?

2023.01.19.

Bevezető

Részlet David Gribble Lifelines című könyvéből, amelyben Gribble idézi David Willst, Homer Lane életrajzíróját, aki maga többször is bevezette és fenntartotta az iskolai gyerek-felnőtt önkormányzatot. Ezt Wills a megosztott felelősség rendszerének nevezte.

A csoportterápia természetes működése

Mindez a csoportterápia természetes működése, amely nem más, mint emberi problémák megbeszélése. Ennek folyamán

a.) az egyes tag problémái olyan dolgok lehetnek, amik mások számára is problémát okoznak,

b.) ahol a dolgok megbeszélése segít abban, hogy a problémák könnyebben kezelhetővé váljanak

c.) ahol az egyén könnyebben fogadja el társaitól a segítséget, mint tekintélyszemélyektől, legyenek azok tanácsadók, vagy pszichiáterek

d.) ahol a pszichológiában képzett tanácsadónak nagyobb lehetősége nyílik arra, hogy jobban megértse klienseinek nehézségeit, és olyan megfogalmazásokat találjon rájuk, amelyek azok leépülése felé vezethet.

[...]

Ezekben a beszélgetésekben gyakran történik utalás nemcsak konkrét dolgokra, hanem absztrakt elgondolásokra is, mint például annak szükségességére, hogy „mindenkinek segítenie kell a közösséget”, hogy az állampolgárság nem csak jogokkal, hanem kötelességekkel is jár, és így tovább. Gyakran ezeket a dolgokat a felnőttek fejezik ki. Mindezeket gyorsan átveszik olyan gyerekek, akik magukat ezzel a felnőttel azonosítják, és gyakran látjuk azt a jelenséget, hogy a gyerekek kifejezett érzelmei/gondolatai cselekedeteiknek ellentmondanak. Mindennek azonban nincs nagy jelentősége, mert ez nem képmutatás, hanem egy állomás azon az úton, amelyen a gyerek halad ezen értékek elfogadásához.

- A megosztott felelősség rendszere egy eszköz, amelynek segítségével a gyerekek megtanulhatják, hogy a társadalmi/közösségi elfogadható viselkedés nem csupán a felnőttek előítélete, hanem társaik kívánsága is.
- A megosztott felelősség rendszerében a felnőtteknek kevesebbet kell foglalkozniuk a rendteremtéssel, mint ortodox rendszerekben és így könnyebben tarthatják fenn a barátságos pozitív érzelmekkel töltött kapcsolataikat a gyerekekkel, amelyekre olyan nagyon szükség van.
- Párhuzamosan a fentiekkel egy kevésbé felismert értéke a megosztott felelősségnek, az az, hogy az emeli a tanárok (jó értelmű) természetes tekintélyét. Az, hogy a felnőtteknek sokkal ritkábban kell „Tedd ezt” vagy „Ne tedd ezt”-et mondania oda vezet, hogy az hatékonyabb lesz, ha ezt teszik.
- A megosztott felelősőség egy eszköz bátorítani, és konstruktívan felhasználni a nyáj ösztönt amely a félrecsúszott gyerekekben társadalomellenes irányban működik, vagy károsan visszahúzódóvá, és gátlásossá teszi őket.
- A megosztott felelősség segít megvédeni a gyengét és a kicsit a nagytól és az agresszívtól, a nélkül, hogy

szóáradattal árasztanánk el őket hatástalanul.

- A megosztott felelősség kielégíti azt az igényt, hogy minden gyerek érezhesse, hogy a számukra fontos dolgok meghallgatásra kerülnek – hogy az élet fair.
- A megosztott felelősőség egy eszköz, aminek segítségével a gyerekeknek segíteni lehet, a gyakorlatban, hogy érezze, hogy a törvények azért vannak, hogy azok mindenkit megvédjenek, és hogy a szabadság ára a külvilágra fordított figyelem – más szavakkal, ha azt szeretné, hogy a hely, ahol él egy jó hely legyen, akkor neki is meg kell tennie a maga hozzájárulását ehhez.

(David Gribble: Lifelines)

Kapcsolódó oldalak:

- David Gribble: Az igazi nevelés – Bevezető
- Öt lépés ahhoz, hogy az osztályban jobban lehessen élni és tanulni
- Fóti Péter: „Majd jön a nagyapám a traktorral...”
- David Gribble: Democratic Decision-making